

Република Србија
УПРАВНИ СУД
2 У 20734/19
24.5.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Ксеније Ивановић, председника већа, мр Зорана Рељића и Тије Бошковић, чланова већа, са судским саветником Зораном Сефкерица, као записничарем, решавајући у управном спору по тужбама тужилаца Републике Србија, чији је законски заступник Државно правобранилаштво и града Београда, чији је законски заступник Градско правобранилаштво града Београда, поднетим ради поништаја решења туженог органа Министарства финансија Републике Србије, број: 46-00-00205/2014-13 од 19.11.2019. године, са заинтересованим лицима АА из ..., ..., чији је пуномоћник Небојша Усановић, адвокат из Београда, ул. Видиковачки венац број 29 и ББ из ..., ..., у предмету враћања имовине, по усменој јавној расправи одржаној дана 24.5.2023. године, у нејавној седници већа одржаној истог дана, донео је

ПРЕСУДУ

Тужбе СЕ ОДБИЈАЈУ.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужиоци Република Србија и град Београд да заинтересованом лицу АА из ..., ..., накнаде трошкове управног спора у износу од 34.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем се одбијају, као неосноване, жалбе Републике Србије и града Београда, изјављене против делимичног решења Агенције за реституцију Републике Србије, Подручне јединице Београд, број: 46-1626/2013 од 4.4.2018. године.

Делимичним решењем Агенције за реституцију Републике Србије, Подручне јединице Београд, број: 46-1626/2013 од 4.4.2018. године се, тачком 1. диспозитива, усваја захтев, враћа се имовина и утврђује право својине законским наследницима бивше власнице АА из ... и ББ из ..., ..., у уделу од по 1/8 идеалних делова и то: на пословном простору који се налази у ..., ..., уписаном у листу непокретности

бр. ... КО Стари град, на кп бр. ..., у приземљу објекта бр. 3, стамбене зграде за колективно становање, у ул. ..., под ев. бр. 2, број посебног дела 1, као пословни простор за који није утврђена делатност десно, површине 65м² (подтачка 1.1.), и на градском грађевинском земљишту на кп бр. ..., уписаној у листу непокретности бр. ... КО Стари град, сразмерно површини посебних делова објекта, који се на тој парцели налазе, а који су у приватној својини законских наследника из тачке 1. диспозитива овог решења, укључујући пословни простор који се овим решењем враћа (подтачка 1.2), а које непокретности су у поступку национализације најамних зграда и грађевинског земљишта, по основу решења Комисије за национализацију при НОО Стари град Н. бр. 205/59 од 11.4.1960. године, у складу са решењем истог органа Н. бр. 205/59 од 12.12.1960. године, одузете од бивше сувласнице пок. ВВ, бивше из ..., чији је удео износио $\frac{1}{4}$ идеалних делова.

Наведеним ожалбеним решењем је утврђено и да се непокретност из тачке 1.1. диспозитива враћа у државину законским наследницима из тачке 1. диспозитива овог решења, с тим да корисник те непокретности, односно ГГ, има право да и након доношења решења о враћању непокретности, као купац користи предметну непокретност за своју делатност, у периоду који је неопходан за прилагођавање њеног пословања, али не дужи од три године од извршности решења о враћању имовине, с тим да се законски наследници из тачке 1. диспозитива и корисник могу другачије споразумети (тачка 2), при чему се одређује да ће се на основу тог решења, по његовој правоснажности, извршити упис права својине на предметним непокретностима у корист заинтересованих лица (тачка 3.), уз налог надлежном органу да изврши брисање свих хипотекарних терета (тачка 4.), те се утврђује да је враћена имовина у слободном промету, с тим да Република Србија и јединица локалне самоуправе имају право прече куповине (тачка 5.), док ће о преосталом делу захтева заинтересованих лица бити одлучено кад се за то стекну законски услови (тачка 6.).

Тужбом Републике Србије, поднетом Управном суду, преко законског заступника, дана 26.12.2019. године, заведеном под бројем У 20734/19, оспорена је законитост решења туженог органа из законом прописаних разлога. Наведено је да из доказа изведених током поступка пред првостепеним органом, произлази да нису били испуњени законски услови за враћање имовине, у смислу одредбе члана 18. став 1. тачка 3) Закона о враћању одузете имовине и обештећењу. Ово стога што се на расправи одржаној пред првостепеним органом, предствник установе културе која користи предметну непокретност изјаснио да је иста неопходна за рад и функционисање те установе, с обзиром да се просторије користе као свлачионице, гардероба, шминкерница. Предложено је да суд уважи тужбу и поништи оспорено решење.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао при разлозима изнетим у оспореном решењу и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице АА је у одговору на тужбу Републике Србије навео да је иста у целости неоснована, будући да су у поступку пред првостепеним органом изведени докази, укључујући и увиђај на лицу места, из којих је закључено да су испуњени услови за натуралну реституцију, уз напомену да током истог нису стављене никакве примедбе и даљи предлози за извођење доказа. У односу на преостале делове непокретности, указано је да је већ извршена судска контрола законитости управног

одлучивања, доношењем пресуда Управног суда број У 14294/14 и У 14295/14, којима су тужбе одбијене. Предложено је да суд тужбу одбије и обавезе тужиоца на накнаду трошкова управног спора на име састава одговора на тужбу у износу од 30.000,00 динара.

Заинтересовано лице ББ није доставило одговор на тужбу.

Тужбом града Београда, поднетом Управном суду, преко законског заступника Градског правобранилаштва града Београда, дана 23.01.2020. године, заведеном под бројем У 1693/20, оспорена је законитост решења туженог органа због погрешне примене материјалног права и то члана 18. став 2. тачка 3) Закона о враћању одузете имовине и обештећењу. Наведено је да је предметни простор део укупног система функционисање позоришта, у оквиру кога мора бити смештено и техничко особље. Предложено је да суд уважи тужбу и поништи оспорено решење.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао при разлозима изнетим у оспореном решењу и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересована лица нису доставила одговор на тужбу града Београда, иако им је иста уредно достављена.

Како се наведеним тужбама тужилаца побија законитост истог оспореног решења, то је Суд, у складу са начелом економичности, применом одредбе члана 74. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), и сходном применом одредбе члана 328. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20), спојио поступке ради истовременог одлучивања по наведеним тужбама, тако да се поступак води под јединственим бројем У 20734/19.

Управни суд је, сагласно одредбама члана 34. став 2. и члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), одржао усмену јавну расправу у овој ствари, у присуству заинтересованог лица АА и његовог пуномоћника, те одсуству уредно позваних законских заступника тужилаца, туженог органа и заинтересованог лица Наумовић Борана.

Пуномоћник заинтересованог лица је у речи на усменој расправи у целости остао при наводима из одговора на тужбу и предлогу да суд тужбу одбије и обавезе тужиоце на накнаду трошкова управног спора и то на име састава одговора на тужбу у износу од 30.000,00 динара и заступања на усменој расправи у износу од 31.500,00 динара.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), Управни суд је, оценом навода тужби, одговора на тужбе, списка ове управне ствари и речи са усмене расправе, нашао да тужбе нису основане.

Из стања у списима предмета и навода оспореног решења произлази да су Александар Цонић и ББ, овде заинтересована лица, поднели првостепеном органу - Агенцији за реституцију, Подручној јединици Београд, захтев за враћање, између осталог и непокретности у улици ... (нови назив ...) бр. ..., уписане код Другог среског

суда у Београду, у ЗКУЛ бр. ..., на кат. парцели бр. ... КОБ1, односно на кат. пацели новог премера бр. ..., уписаној у ЛН бр. ... КО Стари град, а која имовина је одузета од пок. ВВ, бивше из ..., решењем Комисије за национализацију при НОО Стари град Н. бр. 205/59 од 11.4.1960. године, као и решењем те комисије Н. бр. 205/59 од 12.12.1960. године. Како је предметна имовина била у сувласништву назначене бивше власнице ВВ, као и ДД и ЋЋ, то су, поред захтева који је предмет ове управне ствари, поднети и захтеви назначени у оспореном решењу. Одлучујући по наведеним захтевима, првостепени орган је донео делимична решења којима је законским наследницима бивших сувласница вратио део одузете имовине у натуралном облику, при чему су та решења постала првоснажна доношењем пресуда Управног суда 6 У 14295/14 од 28.9.2017. године и 5 У 14294 од 9.2.2017. године.

Међутим, пресудом Управног суда 2 У 14321/14 од 22.6.2017. године уважене су тужбе овде тужилаца и поништено решење туженог органа број 46-00-00205/2014 од 27.6.2014. године, који је, поступајући у извршењу наведене пресуде, поништио решење првостепеног органа број 46-1626/2013 од 24.12.2013. године и предмет вратио на поновно одлучивање, са налогом да се у поновном поступку изврши увиђај на лицу места, као би се утврдило да ли би враћањем предметног пословног простора битно био ометен рад и функционисање ГГ.

Поступајући по наведеном налогу, првостепени орган је у поновном поступку извршио увиђај на лицу места у улици..., на кат. парцели бр. ..., којим је констатовано да је предметни објект старијег датума изградње и није мењао своје спољне, положајне и висинске габарите, те да је у приземљу објекта идентификован пословни простор, детаљно описан у оспореном решењу, површине 65м², који се састоји од пет одељења-просторија, које Позориште користи као: интерни глумачки бифе (15м²), приручни магацин, гардеробу и радни простори за лица запослена у техничком сектору (15м² и 18м²), те мокри чвор (3м²) и свлачионицу за лица у техничком сектору (9м²). Како по извршеном увиђају није предложено извођење других доказа, првостепени орган је нашао да је чињенично стање у овој управној ствари разјашњено и да су испуњени законом прописани услови да се предметни простор врати подносиоцима захтева, на начин као у диспозитиву овде ожалбеног решења.

Тужени орган, према наводима оспореног решења, полазећи од целокупне документације детаљно наведене у истом, а која се односи на одзимање имовине бившим сувласницама ВВ, ДД и ЋЋ, решењима Комисије за национализацију при НОО Стари град Н. бр. 205/59 од 11.4.1960. године, као и решењем те комисије Н. бр. 205/59 од 12.12.1960. године, констатује да су национализоване и постале друштвена својина непокретности у улици ..., назначене у оспореном решењу, с тим да су од национализације изузети станови бивших власника назначени у решењу.

У односу на простор који је предмет реституције, утврђено је да је решењем СО Стари град, 4-01 број 360-294/92 од 10.3.1992. године и Уговором бр. 360-294/92 од 5.5.1992. године, предметни простор дат на коришћење и управљање ГГ, с тим да носилац права располагања остаје ГО Стари град, без могућности уписа у земљишне књиге и без могућности отуђења. Полазећи од наведеног, као и несумњивог утврђења да предметни пословни простор није мењао своје габарите од момента национализације, те да је уписан у листу непокретности бр. ... КО Стари град као својина Републике Србије,

корисништво ГО Стари град, тужени орган налази да је првостепени, на основу потпуно и правилно утврђеног чињеничног стања, правилно поступио када је решио као у диспозитиву ожалбеног решења.

По оцени туженог органа, нису од утицаја на оцену законитости ожалбеног решења наводи жалбе да нису испуњени законски услови предвиђени чланом 18. став 1. тачка 3) Закона о враћању одузете имовине и обештећењу за враћање предметне непокретности подносиоцима захтева.

Одредбом члана 18. став 1. тачка 3) Закона о враћању одузете имовине и обештећењу ("Службени гласник РС", бр. 72/11...142/14), прописано је да се не враћа право својине на непокретностима које на дан ступања на снагу овог закона имају намену, односно статус непокретности које служе за обављање делатности установа из области здравства, васпитања и образовања, културе и науке или других установа, као јавних служби, основаних од стране носилаца јавне својине, а чијим би враћањем био битно ометен рад и функционисање тих служби.

Полазећи од цитиране законске одредбе, којом је прописан један од изузетака враћања одузете имовине у натуралном облику, тужени орган налази да исти у конкретном случају није испуњен, будући да враћањем предметног простора није битно нарушено обављање основне делатности и функционисање ГГ. Ово стога што је у поновном поступку пред првостепеним органом утврђено да део предметног простора ГГ користи као интерни глумачки бифе, део као приручни магацин, гардеробу и радни простори за лица запослена у техничком сектору, односно да се део простора користи за обављање делатности ГГ. Наведено, међутим, по налажењу туженог органа, није сметња за враћање тог простора подносиоцима захтева, будући да у конкретном случају није испуњен и други, кумулативни услов прописан цитираном законском одредбом, а то је да би враћањем те непокретности, рад и функционисање ГГ, као установе културе, био ометен јер ГГ, поред пословног простора од 65м², који је предмет враћања, има на располагању и користи објекат број 2, на истој парцели, површине у основи 992м², те стога умањење тог простора за површину од 65м² не отежава у битној мери рад и функционисање те установе. Тужени орган наводи да је, у смислу одредбе члана 18. став 1. тачка 3) Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, искључен сваки други степен отежаног рада и функционисања, као последица реституције, осим битно ометеног, те стога враћање предметне непокретности не представља сметњу у смислу наведене законске одредбе.

Полазећи од изнетог, тужени орган је решио као у диспозитиву оспореног решења.

По оцени Управног суда, тужени орган је правилно поступио када је оспореним решењем одбио жалбе овде тужилаца, дајући за своју одлуку разлоге које као правилне и довољне прихвата и овај суд, при чему се законитост оспореног решења, по налажењу Суда, не доводи у питање наводима тужилаца изнетим у тужбама, будући да су ти наводи истицани у поступку пред првостепеним органом и жалбама на решење које је у том поступку донето и исти су, по оцени Суда, правилно оцењени као неосновани. По налажењу Управног суда, у конкретном случају нису испуњени услови за изузимање од натуралне реституције, као примарног облика враћања одузете

имовине, будући да, с обзиром на садржину целокупно спроведеног поступка, чија се правилност не спори наводима тужби, враћањем предметног простора не би био битно ометен рад и функционисање ГГ, као установе културе. Ово стога што ГГ, поред пословног простора од 65м², који је предмет враћања, има на располагању и користи објекат број 2, на истој парцели, површине у основи 992м², те стога умањење тог простора за површину од 65м² не отежава у битној мери рад и функционисање те установе, из ког разлога није испуњен услов прописан одредбом члана 18. став 1. тачка 3) Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужилаца, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

Управни суд је, с обзиром на донету одлуку оценио да је основан захтев заинтересованог лица АА за накнаду трошкова управног спора па му је на име радњи предузетих од стране пуномоћника из реда адвоката досудио на име састава одговора на тужбу износ од 16.500,00 динара, те на име заступања на усменој расправи износ од 18.000,00 динара, у складу са Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", бр. 121/12, 37/21), налазећи да преостали захтевани износи нису опредељени у складу са наведеном тарифом. Управни суд је, следом изнетог, одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде, на основу одредаба чл. 66, 67. Закона о управним споровима, сходном применом одредбе члана 153. став 1. и члана 163. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20), на чију сходну примену упућује одредба члана 74. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 24.5.2023. године, 2 У 20734/19

Записничар
Зорана Сефкерицац, с.р.

Председник већа-судија
Ксенија Ивановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МП